

store Ulykker. Saaledes vil i Virkeligheden Forholdet blive, hvis det da ikke lykkes at faa dette Punkt rettet. Det var ogsaa et af de Punkter, jeg stærkest angreb ved Sagens første Behandling, og den Gang troede jeg, at det kommende Udvalg vilde tage Hensyn til min Anke. Det har Udvalget imidlertid ikke gjort. Jeg ser godt, at Udvalget har haft dette Spørgsmaal under Overvejelse og har gjort et Tilløb, men desværre er det kun blevet ved Tilløbet. Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) har stillet et Ændringsforslag under Nr. 20 om, at paa Veje under 12 Alen maa bagfra kørende Automobileer ikke køre forbi, før Kusken giver Tilladelse dertil. Dette siger Udvalget, og mit Forslag siger det samme og dertil noget mere, idet det tager alle Veje med uden Undtagelse. Jeg synes heller ikke, der er nogen god Konsekvens i at sige, at der er stor Fære paa Færde, naar man kører paa Veje, der ere 11—11½ Alen brede, men ikke naar man kører paa Veje af 12 Alens Bredde. Jeg synes, der er Fære paa Færde paa alle Veje uanset deres Bredde. Det er selvfølgelig klart, at Færen er størst paa de snævre Veje, men den er ogsaa til Stede paa andre, og derfor maa der være ensartede Køreregler for alle Veje uden Undtagelse, ellers faa vi aldrig en Lov, som vi ere tjente med ude paa Landet.

Nu skal jeg villig indrømme, at det Ændringsforslag, jeg har stillet, tilligemed de øvrige Bestemmelser i § 19, i Virkeligheden er alt for strengt med Hensyn til Kørselen her i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg. Det vil være umuligt her at overholde saadanne Regler, og der er heller ingen Grund til dem. Thi her inde ere Hestene ikke bange. Man kan købe et Par meget sky Heste ude paa Landet, men kommer man ind med dem til Kjøbenhavn og spænder dem for her, viser det sig, at de ikke ere sky. Det kan synes mærkeligt, men er dog ganske naturligt, thi naar man kører med et Par Heste her inde, blive de saa fortlumede af alt det meget omkring dem, at de foretrække at gaa lige ud. Derfor behøver man heller ikke disse Regler herinde. Jeg havde ogsaa villet stille et Ændringsforslag om, at Be-

stemmelserne i § 19 ikke skulle komme til Anvendelse i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg, og at det maatte overlades til Justitsministeren at give nærmere Regler for Om- og Forbikørsel. Det var min Hensigt, men jeg undlod at stille dette Ændringsforslag, da jeg fandt, at man burde overlade Spørgsmaalet til Overvejelse og Afgørelse af Udvalget og Justitsministeren. Men jeg har dog fundet det rigtigt at omtale det her, for at Udvalget kunde tage Spørgsmaalet op, da der ikke er nogen Mening i at give saa strenge Regler her inde.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger til det Ændringsforslag, Udvalget stiller i Betænkningen under Nr. 25, der angaar Erstatningsansvaret, som efter Forslaget paahviler Automobilføreren. Saaledes som dette Ændringsforslag er affattet, anser jeg det for at være en betydelig Indskrænkning af Ansvarspligten, og jeg skal ganske kort antyde, hvori Forskellen bestaar. Efter Lovforslaget paahviler Bevispligten Føreren af Automobillet, det vil sige, at naar et Automobil møder eller vil køre forbi et Køretøj, og der sker en Skade, idet Hestene løbe løbsk og Folk komme til Ulykke, skal Automobilføreren bevise, at han er uden Skyld, at han har kørt forsigtigt og forsvarligt og opfyldt alle Forskrifter og Betingelser. Det mener jeg er godt. Men Udvalgets Forslag siger noget ganske andet. Det lægger Bevisførelsen over paa den tilskadekomne, og det gør en meget stor Forskel. Jeg kan derfor ikke tilraade, at man stemmer for Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 25. Dersom man kunde faa indført den betryggende Bestemmelse, som f. Eks. mit Ændringsforslag tilsigter, kunde vi vist gaa til noget mere lempelige Bestemmelser, til at aabne Adgangen for Automobileer til enhver Kommunevej. Vi maa huske paa, at Hovedsagen er, at Hestene vænnes til Synet af Automobileerne, og jo hurtigere vi aabne Adgangen for Automobileerne til Kommunevejene, des hurtigere ville Hestene ogsaa vænnes til dem. Derfor finder jeg det rigtigt, at vi i højere Grad aabne Adgangen til Vejene, naar vi ved Siden deraf faa tilstrækkelig betryggende Sikkerhedsbestemmelser.

Under Nr. 28 er der stillet et Æn-